

บ้านน้ำ เป็นเงิน

เรื่อง/เชษฐา ใจใส

โทร. (01) 618-7759, (09) 491-5209

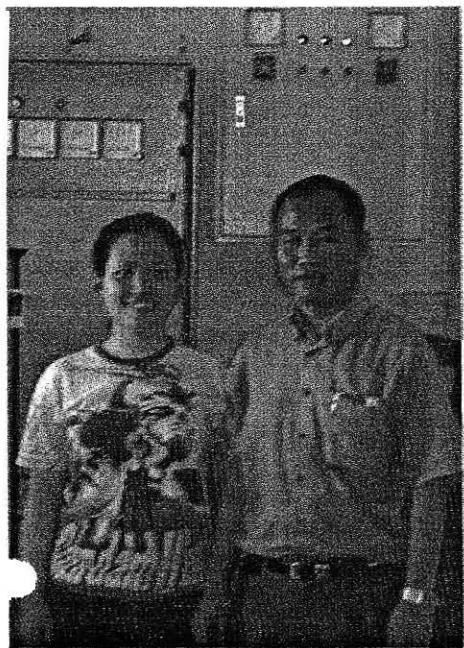
A13

เมื่อต้นปี ผู้เขียนและภรรยา อาจารย์ สุจินดา ใจใส มีโอกาสได้รับเชิญจาก ลูกศิษย์ที่ได้เข้ารับการอบรมที่ศูนย์ อาชีพและธุรกิจ มติชน ให้เดินทางไปเป็นที่ปรึกษา โครงการด้านเครื่องตีผสมปูนโพรและผลไม้สด และ ในจังหวัดที่เป็นภูมิลาเนาของลูกศิษย์ผู้นี้ก็คือ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งจังหวัดตากนั้นผู้ เขียนได้มีโอกาสเดินทางผ่านบ่อยครั้งมากเมื่อได้ เดินทางผ่านขึ้นไปทางภาคเหนือ แต่ที่อำเภอ แม่สอดนั้น บอกตามตรงเลยว่าไม่เคยไปเลย

ในการได้รับเชิญครั้งนั้น ลูกศิษย์ที่เชิญมากี่ส่งตัว เครื่องบินมาให้ 2 ที่นั่ง แต่ผู้เขียนก็ยังไม่รับ และได้บาย เบี่ยงว่า ขับรถมาเองจะสะดวกกว่า เพื่อจะได้ชม ธรรมชาติสองข้างทาง จะได้หาวัตถุดิบข้อมูลนำมาเขียน ให้ผู้อ่านได้อ่านกันด้วย

น้ำผลไม้ไทยระดับชาวบ้าน โกอินเตอร์

พร้อมกับผู้เขียนด้วยในเที่ยวบินนี้ ผู้อ่านเชื่อหรือไม่ เมื่อ ถึงเวลาขึ้นเครื่อง เพื่อนรักของผู้เขียนคนนี้ ไม่ยอมพูด อะไรเลยสักคำ และก็จะทำอยู่อย่างเดียวนั่นคือ นั่งคลำพระ เครื่องที่คล้องคอและบนพื้มฟ้าอะไรก็ไม่รู้ จนเครื่องบิน ถึงสนามบินหาดใหญ่ ผู้เขียนได้ลอบแอบมองก็ได้เห็น เพื่อนคนนี้นั่งถอนหายใจแบบโล่งอก

เห็นไหมครับว่า คนทุกคนกลัวที่จะอยู่ในที่สูง เมื่อผู้ อ่านทราบเหตุผลแล้ว ออย่าหัวเราะเยาะผู้เขียนเลยนะ ขอร้อง และในการไปแม่สอดครั้งนั้นก็จบลงด้วยการที่จะ ต้องขับรถยนต์ไปเองเพียงลำพังกับภรรยาเท่านั้น

ผู้อ่านเชื่อหรือไม่? สองข้างทางที่รถแล่นผ่านนั้นมัน เป็นวิวและภาพที่ผู้คนในเมืองใหญ่อย่างพวกเราไม่เคย พบเจอมาก่อน เพราะในชนบทนั้น สองข้างทางจะเขียว สด ผู้คนไม่พลุกพล่าน วันที่ผู้เขียนไปเป็นวันศุกร์ แต่ แปลกนะว่ามันเหมือนกับเป็นวันหยุดราชการเลย และก็ เป็นมาอย่างนี้ทุกจังหวัดด้วยนะ แต่ผู้เขียนชอบมากเลย ครับบรรยากาศแบบนี้ มันทำให้นึกถึงคำกล่าวของ พระพุทธองค์ที่ว่า “ผู้มีจิตสงบ มีปัญญาเป็นเครื่องรักษา ตัว”

ขับมาเรื่อยๆจากบ้านจังหวัดนนทบุรี ขับผ่านอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี อุทัยธานี ชัยนาท นครสวรรค์ กำแพงเพชร ขับมาตั้งนานก็ยังไม่เจอข้อมูลและวัตถุดิบที่จะ นำมาเขียนให้ผู้อ่านได้มีความรู้ด้านเครื่องตีไม้ได้สักที คิดอยู่ในใจคนเดียวว่า ทำไมคนสองข้างทางจึงไม่นำพืช ผลที่ตัวเองผลิตได้มาขายให้คนผ่านทางได้ซื้อหาไปใน ราคาถูกนะ ความคิดที่ว่านี้ยังไม่ทันจะจางหาย เมื่อรถ ได้แล่นเข้าเขตอำเภอโกสุมพินคร ซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งของ จังหวัดกำแพงเพชร และที่อำเภอนี้สองข้างทางจะเต็มไปด้วยร้านรวงของแม่ค้าพ่อค้าที่นำมะม่วงออกมาขาย มี ทั้งมะม่วงสุกและมะม่วงดิบ

เมื่อเป็นอย่างที่เห็นแล้ว ผู้เขียนก็ใจชื้นขึ้นมาเป็นกอง เพราะจะได้ผลไม้ที่สามารถนำมาผลิตเป็นเครื่องดื่มให้

ผู้อ่านได้ทดลองผลิตและทำให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เพื่อเสริมรายได้ ไม่ใช่ขายแต่มะม่วงดิบมะม่วงสุก เพราะ ผลไม้ชนิดนี้สามารถรับประทานได้ทั้งดิบและสุก และ เมื่อนำมาผลิตเป็นเครื่องดื่มก็แปลกอร่อย

ผู้เขียนมีความคิดว่าชาวอำเภอโกสุมพินครน่าจะ ผลิตเครื่องดื่มน้ำมะม่วงเป็นสินค้าโอท็อป ให้ผู้ผ่านทาง ได้ลิ้มลองกันนะครับ

น้ำมะม่วง

ส่วนผสม	น้ำหนัก	หน่วย	หมายเหตุ
น้ำมะม่วง	200	กรัม	(ได้จากการบดคั้นด้วย เครื่องแยกกาก)
น้ำตาลทราย	109.4	กรัม	
กรดมะนาว	3.6	กรัม	
น้ำ	687	กรัม	

วิธีทำ

1. บ่มมะม่วงแก้วให้สุก ลวกในน้ำเดือด 3 นาที
2. ปอกเปลือก หั่นเนื้อ
3. คั้นน้ำมะม่วงด้วยเครื่องคั้นน้ำผลไม้
4. กรองเนื้อมะม่วง

5. ผสมน้ำตาลทราย กรดมะนาว และน้ำ ตามสูตร
6. พาสเจอร์ไรซ์ที่ 93 องศาเซลเซียส ขึ้นไป บรรจุขวด แล้วทำให้เย็นลงอย่างรวดเร็ว

เคล็ดลับ

การทำน้ำมะม่วงนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ยาก แต่ต้องสรรหา วัตถุดิบที่มาจากไม้คุณภาพสักหน่อย อย่างมะม่วงที่ใช้ ต้องไม่มีตำหนิเน่าเสีย เพราะจะทำให้ น้ำมะม่วงบูดเสีย ง่าย

หมายเหตุ

อัตราส่วนของน้ำมะม่วงสามารถดัดแปลงให้เข้าถึง รสชาติของสายพันธุ์นั้นได้ มะม่วงที่นิยมนำมาทำคือ มะม่วงพันธุ์โชคอนันต์ มะม่วงแก้ว และมะม่วงน้ำ

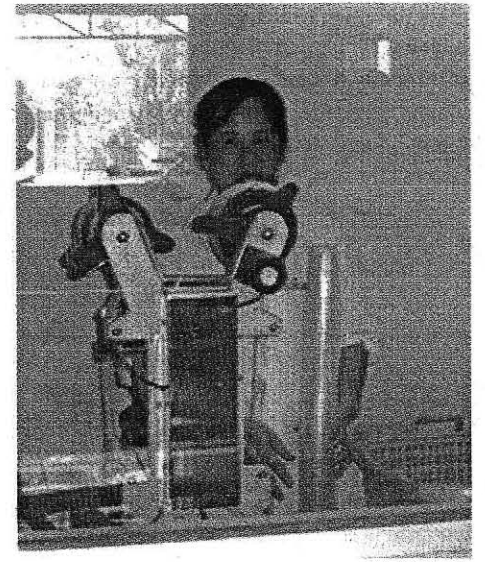
โรงงานน้ำก็มี โรงงานน้ำ
แข็งก็มี ในเมื่อมีวัตถุดิบ
และอุปกรณ์พร้อมอยู่แล้ว
ก็น่าจะแปรรูปน้ำดื่มให้
เป็นน้ำหวานจะดีกว่า แต่
ถึงอย่างไรก็แล้วแต่ คุณ
พอกก็ต้องการทำให้ถูกต้อง
ตามมาตรฐาน ออย และ
เข้าระดับ GMP (Good
Manufacturing Practice)
ด้วย

คุณธวัชชัยถือว่าเป็น
นักธุรกิจที่มองการณ์ไกล
ได้ตรงเป้า คุณธวัชชัยยัง
มีบุตรสาวอีกคนซึ่งจะ
สำเร็จการศึกษาในปีหน้า

นี้จากคณะบริหารธุรกิจ ก็คงจะต้องมาช่วยดูแลกิจการ
ของคุณพอกด้วยอีกเช่นกัน

นอกจากนี้ คุณธวัชชัยยังมีโรงงานน้ำเช่นเดียวกันที่
แขวงเวียงจันทน์ ประเทศลาวด้วย อีกทั้งยังทำธุรกิจ
เซรามิคและการเฝ้าดิน ที่แม่สอดด้วย

ไม่เท่านั้น คุณธวัชชัยยังเปิดกิจการศูนย์เปปซี่ ซึ่ง
ถือว่าเป็นเอเยนต์ใหญ่รายเดียวที่นี่ โดยมีภรรยาช่วย
ดูแลกิจการนี้ คุณธวัชชัยเล่าให้ฟังว่า ก่อนหน้านี้ คุณ
ธวัชชัยทำโรงเลื่อยที่ฝิ่งพม่า แต่ต้องปิดไปเมื่อมี
เหตุการณ์ป่าละวีน เพื่อนที่คบกันจึงได้แนะนำให้ลอง
ผลิตน้ำดื่มเนื่องจากเพื่อนมีอุปกรณ์อยู่แล้ว อีกทั้งคุณ

ดอกไม้ก็นำมาผลิตได้

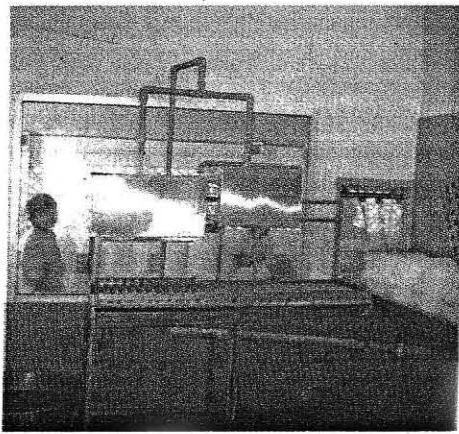
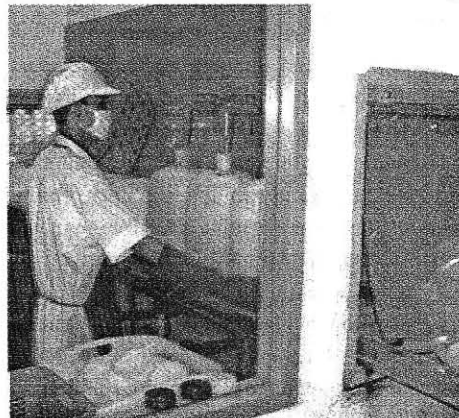
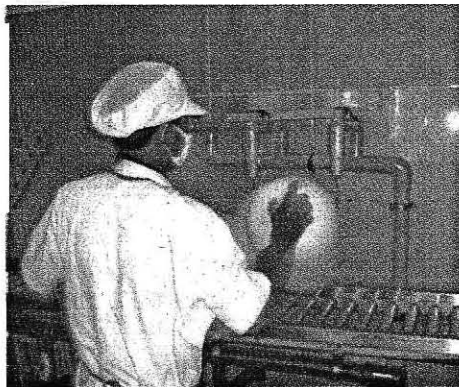
เป็นที่น่าเสียดายอย่างมากที่หน้ากระดาษของผู้เขียน
มีจำกัด เพราะว่าคุณธวัชชัยได้เขียนมาเรื่อยๆ ยังมีอีก
หลายสูตรหลายวิธีการผลิต เอาะยัง ถ้าผู้อ่านท่านใด
ต้องการสูตรการผลิตเพิ่มเติมสามารถจดหมายมาขอได้
เหมี มที่ กองบรรณาธิการนิตยสารเส้นทางเศรษฐกิจ
ได้เลยนะครับ

เสร็จจากน้ำม่วงที่โกลัมพินครแล้ว คราวนี้รถจึง
แล่นเข้ามาสู่จังหวัดตาก แต่อำเภอที่ผู้เขียนจะไปนี่คือ
อำเภอแม่สอด จะต้องเลียวซ้ายจากถนนพหลโยธิน
เข้าไปในหุบเขาอีกประมาณ 80 กิโลเมตร จึงจะถึง
อำเภอแม่สอด และที่แม่สอดนี่เองผู้เขียนได้มาพบกับ
คุณธวัชชัย ชิดชาญกิจ นักธุรกิจวัย 50 ปี พื้นเพเป็น
คนจังหวัดเลย แต่มาอยู่ที่แม่สอดประมาณ 20 ปีเศษ ทำ
ธุรกิจน้ำดื่มและน้ำแข็งยูนิค ที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
ภายใต้ชื่อว่า "เพชรซี่" โดยทำธุรกิจนี้มาประมาณ 5 ปี
แล้ว เรกที่เดียวก็ทำเฉพาะน้ำดื่ม ต่อมาก็เพิ่มผลิตภัณฑ์
เป็นน้ำแข็งยูนิคด้วย

ผู้เขียนได้เยี่ยมชมโรงงานของคุณธวัชชัย เห็นว่าคุณ
ธวัชชัยแบ่งสายงานได้ดีมาก มีสายพานการผลิตที่ไม่ยุ่ง
ยาก แยกเป็นสัดส่วนกัน ส่วนของโรงงานน้ำก็ส่วนหนึ่ง
ส่วนของโรงงานน้ำแข็งก็อีกส่วนหนึ่ง พนักงานแต่ละท่าน
มีความกระตือรือร้นดี มีการแบ่งบรรจุที่สะอาดและ
ปลอดเชื้อโรค โรงงานนี้ใช้น้ำ RO อย่างเดียว เพราะ
สะอาด ไม่มีฝ้า เนื่องจากลูกค้าส่วนใหญ่เป็นร้านอาหาร
จึงต้องพิถีพิถันอย่างมาก

คุณธวัชชัยยังมีที่ว่างเกือบหนึ่งไร่สำหรับทำโรงงาน
น้ำหวานอีกด้วย เหตุนี้แหละที่ผู้เขียนต้องเดินทางไป
แม่สอด เพราะคุณธวัชชัยได้เชิญให้ผู้เขียนเป็นที่ปรึกษา
สำหรับโรงงานแห่งใหม่ที่จะตั้งขึ้น โดยคุณธวัชชัย
วางแผนไว้ว่าจะผลิตน้ำปั่นเกล็ดหิมะและน้ำผลไม้สด
ไฟเบอร์รจขวด จึงได้ส่งบุตรสาว คุณสุกัญญา ชิดชาญกิจ
หรือ น้องตุ๊กตา มาอบรมหลักสูตรน้ำปั่นเกล็ดหิมะ ที่
ศูนย์อาชีพและธุรกิจ มติชน ซึ่งต่อไปน้องตุ๊กตาก็คงต้อง
ช่วยคุณพอกดูแลกิจการทางด้านนี้

ผู้เขียนถามน้องตุ๊กตาว่า ทำไมถึงคิดจะเปิดโรงงาน
ใหม่ น้องตุ๊กตาตอบอย่างจะฉานตามประสาคนรุ่นใหม่
ไฟแรงว่า ตุ๊กตาเพิ่งจบปริญญาตรีจากคณะอุตสาหกรรม
เกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมีความคิดว่า

ธวัชชัยเล็งเห็นว่า "ทุกชีวิตต้องดื่มน้ำ" จึงมองธุรกิจนี้ว่า
น่าจะไปได้สวย เลยหันมาลงจับธุรกิจนี้ดู ก็เห็นว่าไปได้ดี

ไม่น่าเชื่อเลยนะครับว่า เด็กหนุ่มคนหนึ่งที่เคยเดินทาง
ไกลจากจังหวัดเลย แต่กลับมาเป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงที่
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ถือว่าเป็นคนสู้ชีวิต

ปัจจุบัน คุณธวัชชัยมีบุตร 4 คน จะสำเร็จการศึกษา
และมาช่วยดูแลกิจการของคุณพอกในอีกไม่นานนี้ 2 คน
ผู้เขียนได้มีความแปลกใจมากที่ อำเภอแม่สอดเป็น
อำเภอขนาดเล็ก ถ้าจะก่อสร้างโรงงานขนาด 1 ไร่แล้ว
จะนำผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายที่ไหน เรื่องนี้น้องตุ๊กตาบอก
ว่า อาจารย์นั่งรถมากับหนู หนูจะพาไปเที่ยวริมแม่น้ำเมย
และที่นี้เองที่น้องตุ๊กตาบอกว่า เครื่องดื่มของไทยเราจะ
ต้องข้ามฝั่งไปจำหน่ายยังประเทศเพื่อนบ้าน นั่นก็คือ
ประเทศเมียนม่านั่นเอง

ผู้เขียนเห็นรถบรรทุกจอดรออยู่ เพื่อเตรียมส่ง
สินค้าจากไทยเข้าสู่เมียนมา มีสินค้าสารพัด ที่เห็น
กันมาก ๆ ก็จะเป็นเม็ดพลาสติกหลายสีคันรถ
ทีเดียว ชาวเมียนมามักจะเริ่มมีการผลิตเครื่องใช้
เกี่ยวกับพลาสติกใช้กันเองแล้ว และยังมีสินค้าอื่น
อีกมาก ทำให้มองเห็นว่าการตลาดระหว่างไทยกับ
เมียนมามักไปได้อีกไกล เพราะเขาเริ่มเปิดประเทศ
เริ่มนำทรัพยากรที่ยังมีเหลืออยู่ออกมาใช้ อนาคต
การค้าทางด่านนี้น่าจะไปได้อีกไกลครับ ■

สรรพสิ่งมีชีวิตบนโลกนี้ ขาดน้ำไม่ได้